

Post-impresionismul

Post-impresionismul este termenul folosit prima data de criticul de arta britanic Roger Fry in 1910, pentru a descrie dezvoltarea artei incepand de la Manet. Post-impresionistii au extins Impresionismul, negandu-i limitele: au continuat sa utilizeze culorile vii, aplicarile groase cu vopsea, tusele distinctive si subiectele vii, dar au inclinat mai mult sa evidentieze formele geometrice, deformand formele pentru efecte expresive si sa foloseasca culori artificiale sau arbitrare.

Pictori post-impresionisti

- Vincent van Gogh (30 martie 1853 – 29 iulie 1890), unul dintre cei mai mari pictori, folosea culorile si tusele spiralate vibrante pentru a-si exprima sentimentele si starea sa psihica .
- Ritmul in care picta era unul aparte, furibund, imaginile create de el exprimand durerea si pasiunea care ii topeau sufletul.

Pictori post-impresionisti

- Paul Gauguin (7 iunie 1848 – 8 mai 1903) redă cu intensitate viziunea sa senzuală asupra vieții, preferând subiectele exotice și culorile pure, nemodulate.

Pictori post-impresionisti

- Paul Cezanne (19 ianuarie 1839 – 22 octombrie 1906) împreună cu Van Gogh și cu Gauguin, a fost un reprezentant important al postimpresionismului. Reducerea perspectivei la valorile termice ale culorilor și directa sa referire la formele geometrice au făcut ca pictura lui Cézanne să reprezinte puntea de trecere de la impresionism spre cubism.
- Cezanne a delimitat un simț al ordinii și structurii în pictură.

Pictori post-impresionisti

- Henri de Toulouse-Lautrec (24 noiembrie 1864 – 9 septembrie 1901) excela în captarea oamenilor în mediul lor de muncă, cu miscarea și culorile vieții nocturne.
- Deseori aplica vopseaua în tuse lungi și subțiri. Astfel, multe dintre lucrările sale pot fi mai bine descrise ca și desene în vopsea colorată.

Auto prezentare: Mihaela Caramidaru

AdrianaC Shop

www.materiale-pictura.com

www.dictionar-pictori.materiale-pictura.com

www.interviuri-artisti.materiale-pictura.com